

א א מיי פ"כ מהל'
עדות הלכה ח סמג
עשן קי טו"ח מ"י לח:
ב ב מיי שס פ"ח הל' א
סמג שס:
ג ג מיי שס פ"כ הל' י
סמג שס:

מוסף רע"י

כל הזוממין מקדימין
לאותה מיתה. שהיו
מחייבין את הגדול, חוץ
מזוממי בת כהן
וברעלה. כלומר וכל
הצועלים נידונין כמיסת
הנבעלת חוץ מצועל בת
כהן (סנהדרין ז.).

רבינו חננאל

[illegible]

(א) ע"י רש"י ורבינו נקט לה
 בכ"ג דכתיב להדיא בקרא וע"י
 קידושין עז ב' סוטה כג ב':

מעידין אנו באיש פֿלוגי שהוא בן גרושה או בן חלוצה אין אומרים כו'. תימה כיון דאם הוזמו אינן נעשין בן גרושה וחלוצה א"כ גם בשלל יוזמו איך יעשה על פיהם בן גרושה (א) דהכי הוא האמת ואמאי הא הו"ל לה עדות שאי אתה יכול להזימה

ביצד

העדים נעשים זוממין מעידין אנו באיש פלוני שהוא בן גרושה או בן חלוצה אין אומרים יעשה זה בן גרושה או בן חלוצה תחתיו *אלא לוקה ארבעים מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב לגלות אין אומרים יגלה זה תחתיו אלא לוקה ארבעים: **גמ'** הא כיצד אין העדים נעשים זוממין מיבעי ליה ועוד ^במדקתני לקמן אבל ^אאמרו להם היאך אתם מעידין שהרי באותו היום אתם הייתם עמנו במקום פלוני הרי אלו זוממין ^א(מכלל דאלו אין זוממין) תנא התם קאי ^בכלל הווממין מקדמיין לאותה מיתה ^גהיוז' מזוממי בת כהן ובועלה שאין מקדמיין לאותה מיתה אלא למיתה אחרת ויש עדים זוממין אחרים שאין עושין בהן דין הומה כל עיקר אלא מלקות ארבעים כיצד מעידין אנו באיש פלוני שהוא בן גרושה או בן חלוצה אין אומרים יעשה זה בן גרושה או בן חלוצה תחתיו אלא לוקה את הארבעים מנהני מילי א"ר יהושע בן לוי ^א(אמר ר"ש בן לקיש) דאמר קרא ויעשיתם לו כאשר זמם לו ולא לזרעו ולפיסלוהו לדידיה ולא ליפסלו לזרעיה בעינן כאשר זמם לעשות וליכא בר פדא אומר ק"ו ומה המחלל אינו מתחלל הבא לחלל ולא חילל אינו דין שלא יתחלל מתקוף לה רבינא אם כן בטלת תורת עדים זוממין ומה

יכולים לחייבו גלות צעדותן והא יוכל
וכלת חלב צ"ק צבא מניעא (דף א'
לדבר שנשפט הכרזל מקחו ואיכא
ממא דמן פרק אלו הן הגולין (למן
לדבר ו"ל דאני שונא דיש לנו לומר
וגון דשתיק כשאמר לו העדים צוואי
דשתיק כהואל דמאי: ב"ר הוואמין
פירש שרעה לומר מקדימין שלא יענו
מיתה (א) שהמיתו אבל ודאי אם אינו
הדין (פסאדרי דף מה): דרואל וגואל
אתה יכול להמיתן במיתה הכתובה
הדם צ' כחוצין הבאים כאחד ומירץ
ם אף במיתה שאינה מד' מיתות צ"ד
ה מיתה אלא במיתה אחרת. צועלה
לי דרשא ללחציו ולא לאחותו טיפוק
לו הוואל חומי דאני לחציה שריפה
מיון דכחיז אחריו דשון נמי שריפה
לאחריו הוה אחינא דה"מ כשהצועל
יוס אחד או שלא הכירו הצועל לא
יולתא ושוב פשטה מפרק נגמר הדין
ממין והשתא למה ליה זוממי וזוממין
כגון ליתא דין מיתה צצועלה כגון
דין מיתה צצועל: ועוד מדרגתי
תתמא לומר דלשון חומה הוא זה אינו
היכא שמעידין שהוא מנרי שני לאינן
שמים לו כאשר זמס לו ולא לאשמו:
ומה

בִּיצָד העדים נעשין וזממין כו'. בגמרא מפרש מאי קאמר: **אם איש פלוני**. הכן: שהוא בן גרושה. צמינו נתגרשה וזממו "קודם שגולד והרי הוא חלל ופסול: אין אומרים. אם הזמנו וזמן הכניס יעשה זה בן גרושה וחלולא לקיים צו " כאשר זמם אלא סופג את הארבעים ובגמרא מפרש טעמא: שחיב גלות. שהרי את הכנס שסוגג: גמ' ה"ג האי כיצד אין העדים נעשין וזממין מיציעי ליה ועוד דקמי לקמן (דף ה.) אבל אמרו להם כו': כיצד אין העדים נעשין וזממין מיציעי ליה. דהא לא מקיימין צוהו כאשר זמם: ועוד. מאי קא צעי

תנא כ"ד נעשין וזוממין הא קטני
לה לקמן כ"ד דין וזוממין דקטני
בתמניי אכל אמרו להם המזימים
היאך אתם מעידים עדות זה והלא
הייחם עמנו אותו היום במקום פלוני
י"י: **הסם קאי**. מסנהדרין סליק
דמתן בציילי אלו הן המזיקין דהוא
סיומא דסנהדרין דיש וזוממין שנשטנו
במקלם מדין הזמה דקתני כל
הווממין מקדימים לאותה מיתה
כלומר אין להם לנפות מיתה אחרת
אלא משכימין לאותה מיתה שנגמר
בה דינו של גדון: **חזן מוומי בם**
בסן. נשאר שש"פ שנגמר דינה
לשפירה על פיהם ס' בחנק דליפיה
התם (דף 5.) היא בשפירה ואין
צועלה בשפירה אלא בחנק כשאר
אשת איש והווממין משכימין למיתה
ששיצו את הצועל דכתיב כאשר זמם
לעשות לאחיו ולא לאחותו (שם)
וקאמר הכא עוד יש וזוממין אחרים
שאלו מקיימין בהן דין הזמה כלל
מחלוקות ועלה מפרש כ"ד אותן
העדים שאין מקיימין בהן דין הזמה
נעשין וזוממין מעידים אלו כו': ולא
לזרעו. ואם תעשהו חלל והוא כהן
פסקת את זרעו לעולם: **צעין כאשר**
ומם. והוא זמם לפסול את הגדון
והוא זרעו: **המחלל אינו מסחלל**.
כהן הנושא את הגרושה שמחלל את
זרעו אין אותו עממו מסחלל את
הכהונה: **הבא לחלל ולא חילל** עד

זומם שרפה לחלל ולא חיללו אינו דין כו': אם כן. אם
באת לדרוש ק"ו זה בעדים זוממים בטלת תורת הזמם:
ומה

דף ט:) לשונא אינו גולה לאו כי האי גוונא דומיא דמחזב גולה ואחמי
טפי דצנחנה הכהו ועוד ו'ל דמייירי שפיר דליכא רגלים לדבר והשחא
יאי הוה אמר לא הרגמיו יכול לתוך ולומר לא הרגמיו שוגג אלא מויד
מקדימין לאותה מיתה. פי' הקונטרס שאין להם נס והמלטת וקשה
הדין וגם זה קשה דמאי קמ'ל פשיטא לכך פירש ר"י מקדימין הכי
יכול אמר' אפי' נמיתם בכל מיתה שזכר דתנינ' (א) תכה תכה (ב"מ דף
ה' ע"ב) דהו' ב' כתובין הבאין כחד קס וקס דצטוטפתא (פי"ב דטע"ה דטע"ה)
צבהן אחת ממימם בכל מיתה ודריש ליה מן קרא דוצערת הרע מק
הי"ר יוסף דרורא וגואל הדם הו' ב' כתובים הבאין כחד לענין שלא
לאכלל ט'מ' מיתות ד"ד פשיטא ממימם ככל חייבי מיתות : **זו"מ** בת ברוך
דדרשנין היא ולא צועלה וזוממי צת כהן דכתיב לאחיו (א) דדרשנין
למה מהיא דנפקא לן דדרשנין (סנהדרין נ"א) את אחיה היא מחללת היא
גילה יצא לאוקומי מיעוטא דיהן אלא צצועלה ולא ממעטין וזוממי
למעטין וזוממי אכל קשה דיון דכתיב ציון אחאי איצטערין וזוממי
היה נדון קרינן ציה לאחיו אכל אם לא היה נדון על פי עדותן
קרינן ציה לאחיו קמ'ל היא ולא (א) וזוממין למעטין וזוממין בכל ענין
(סנהדרין דף מ"ו) דקאמר מיתה אחת מעין שתי מיתות כגון צת כהן
מציפוק ליה דליכא שתי מיתות צלא וזוממי וזוממין משום הצועל שהיה
שהוא קטן דפירשתי ואפ"ה קאמרי וזוממי וזוממין צחנק אלמא ד
קבמו : פי' הקונטרס דמאי צע' כי' וכו' הא קתני (א) לקמן וכו'
דעל כרחק דין הוהא קאמר דצעתי ואלאומי קושיימא קניימא : **בב**
צבאין נפסול ורעו כי אם לפסלו א"כ נפסול וי"ל דמ"מ אשמו נט

(א) גירסת מהר"ם דקדני;
(ב) [קדן ה, א] מהר"ם
(ג) סנהדרין פט. ע"ב
(ד) [למאן נילקין א], ע"ש
(ה) [חייטן], דברים יט,
(ו) רש"י דהא אס, (ז) דף
(ח) [כריתות יב, א] ור"ל
(ט) מה. (י) רש"י מות
יזמת בו. [עין רש"א],
ז"ל כל חייבי מיתות
שאי אדם יכול לו. ועיין
(יא) רש"י, דף מכות ד"ז
פשיטא דנמיתם בכל חייבי
מיתות. מהר"ם, (ב) רש"י
(ג) רש"י הוא פסוק
הקונן,

תורה אור השלם

1. וְעִשְׂיָתָם לוֹ כְּאִשָּׁר
זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו
וּבַעֲרַת הָרַע מִקְרָבָּהּ:
דְּבָרִים יט יט

גליון הש"ס

רוב" ד"ה מעידין בוי
 וי"ל ביון דלוקין. עי
 שטות ממוגלת ע"ק
 ע"צ ד"ה שד"ק שז
 אהי ל"ה להימה: בא"ד
 ע"ד גבר ערות בא"ד
 קשה לי בזה ממוגל
 דלמוגל ד"ה ב"ה ש"ל
 עדים וממין מנוגל מל"ס
 מלקי לא לקי משום דלא
 ע"י תהלהיט. שטת
 דאי נ"ה תהלהיט דלא
 יוהר דלמקני לקי וזה א"ס
 א"י דרין תמוגל נ"ה
 משום טעלה לא טעדת
 דאי עדות שז"ל אהי יוה
 להימה דבזה א"י דומה
 לנ"י דהי קרקע אהי דומה
 שז"ל על תהלהיט
 שטת א"ס אהר"י. וי"ל
 אהר"ה א"ס ל"ה תהלהיט
 אשפר וזה א"י דרין דלמקני
 וזה א"י יוהר בתמוגל
 דין דומה ולא א"י ענה
 וישתח אהי דומה. ע"כ
 א"ס כרימין תהלהיט א"ס
 שטת בתמוגל אשפר וזה
 א"ס אהר"י. וזה א"ס
 שזלמו מוהי א"י בכלל
 עדות שז"ל אהי יוה
 להימה: א"י בעיני ב"ה
 ד"ה ד"ה א"י אהי אפלה.
 לכאורה עדיין קשה לנ"י
 בינויות ד"ק על תהלהיט
 אי טעלה א"ס אהי:

הגהות הב"ח

(א) תוב' ד'ה מעשין וכו'
 כי בקורא חוצצת להכי:
 (ב) בא"ד גרסא דרש"י:
 ואלא: (א) שרצו כל כי
 נתימא דרש"י חצצת
 ודא אכל אום דרמאי
 שאנין יכולה הדימון
 באותה מילתא אש"ה
 נתימא: (ד) ואלא ואלמלא
 הא י"ח: (ה) ח"ה
 כי לאו דרש"י גרסא:
 (ו) בא"ד מן לאחיו אכל
 כול דלמחי לאחיו וכו'
 קסא קסא שרצו דלמחי
 לאחיו וכו' וי"ל דלא
 מלאחיו הוה: (ז) בא"ד
 ואלא ואלמלא נתימא:
 ח"ה וזממא דרש"י
 ושפא למח י"ח וזממא
 דזממיה:
 וזממיה נתימא: (ח) ו
 שרצו וכו' קסא דלמחי: